

ואמר רבינו ז"ל בספרו של שביל שיחה ושיחה שהיה משיח ומד בר עמנו יכולים להיות על ידה איש כישד ואפילו צדיק גמור בעזרת השם יתברך

טוֹעֵמִיָּה

חיים זכו

(תשמ"ג) מלון שמ"א גליון 100

פנינים יקרים
מלוקטים ככתבם וכלשונם
מספרי רבינו הק' ותלמידו זיע"א ותלמידיהם ותלמידי תלמידיהם
להשקות ולהחיות נפש כל חי במי הנחל גובע מקור חכמה

גליון שמ"א ל"ג בעומר אמור תשפ"ג

טעמו ודאו כי טוב ה'
ואורך זיל גמוד בספריו הק' המלאים כל טוב

כי כל שיחה שלו היא התעוררות נפלא ונודא מאד ודרך ישרה ונכונה מאד לעבודת השם יתברך לכל אהר לפי מדרגתו יתירה

ובא השמש וטהר

טוֹעֲמִיָה

פרשת השבוע

לִית רְעוּתָא טָבָא דְאַתְאֲבִיד

דעת לנבון נקל שנה הפסוק ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים, מרמז על ביאת שמשו ביומו האחרון בעת פטירתו שהוא בחינת ביאת השמש של כל ימי חייו שיש שעקר גמר טהרתו יזכה רק אחר ביאת שמשו לגמרי, וכעין שאמרו רז"ל שיש כמה וכמה שאף על פי שעשו תשובה והיה להם יסורים עדין תשובה ויום כפור ויסורין תולין עד יום המיתה שמכפר וכו'.

כי בודאי הטמא לגמרי ולא טבל עדין אין מועיל לו הערב שמש, רק זה שהתיגע כל ימיו בכל מה שעבר עליו והתחזק ברצון הנ"ל וטבל במקוה והתחיל בכל יום להטהר עצמו וכו', אף על פי שלא עלתה בידו להטהר בשלמות, אף על פי כן לית רעותא טבא דאתאבד, מכל שכן דבור טוב ומעשה טוב, עד שיזכה שישלם טהרתו אחר ביאת שמשו ביומו האחרון, בבחינת ובא השמש וטהר ואחר יאכל מן הקדשים שהוא חלקו הטוב לעולם הבא שיזכה אליו תכף אחר ביאת שמשו ולא יצטרך להתגלגל, ולסבל מה שצריך לסבל – מי שלא הכין את עצמו כלל בימי חייו, כי אז ביום האחרון מתקבצים כל מה שחטף טוב בזה העולם בכל יום ויום וכל רצון ורצון טוב שהיה לו בכל יום ויום כל ימי חייו, ורק זה הוא תקנתו והשארתו לנצח.

ואז ידע ויבין כל אחד ואחד החלוק שבין מי שהשתדל ורדף אחר התכלית ברצונות חזקים בכל יום אף על פי שלא זכה אליו בשלמות ובין מי שלא השתדל כלל וכו'. והעקר כפי התקרבותו לצדיקי אמת הנכללים בזקנים דקדושה העוסקים להעלות כל הנופלים והרחוקים מאד מאד ממקומם שהם לרצון עליון וכנ"ל, אשרי שיאחו בהם:

ליקוטי הלכות ברכת השחר ה' מב

טוֹעֲמִיָּה

תמימות תהינה

פרשת השבוע

עַקֵּר הַתְּקוּן – תְּמִימוֹת

עַקֵּר קִדְשֵׁי יִשְׂרָאֵל – עַקֵּר הַכְּנִיסָה בְּעִבּוּדַת ה', שְׂיִקְבֵּל וַיִּמְשִׁיךְ עַל עַצְמוֹ הַקִּדְשָׁה מִבְּחִינַת תְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, שֶׁהוּא בְּחִינַת הַנְּפֹת הָעֹמֵר שְׁעוּרִים כַּנ"ל, עַל כֹּל יוֹם וַיּוֹם, שֶׁכָּל מָה שְׂיַעֲבֹר עָלָיו בְּזֶה הַיּוֹם לֹא יִהְרַחַר אַחֲרָיו יִתְבַּרַךְ כָּלֵל, רַק יִתְקַרֵּב לָהּ יִתְבַּרַךְ דִּיקָא עַל יְדֵי זֶה שְׂיַעֲבֹר עָלָיו וְכַנ"ל.

וְזֶה בְּחִינַת שִׁבְעַ שְׁבָתוֹת תְּמִימוֹת תְּהִינָה דִּיקָא, שְׂצָרִיכִין אֲזוֹ לְהַמְשִׁיךְ עָלָיו דְּרַכֵּי הַתְּמִימוֹת, כִּי עַקֵּר הַתְּקוּן עַל יְדֵי הַתְּמִימוֹת כַּנ"ל, כִּי עַל יְדֵי שְׂאֵנוּ מִמְּשִׁיכִין עַל עַצְמָנוּ אֵלּוֹ הַתְּקוּנִים בְּאֵלּוֹ יְמֵי הַסְּפִירָה, עַל יְדֵי זֶה נִמְשָׁךְ עַל עַצְמוֹ תְּקוּנִים אֵלּוֹ עַל כֹּל הַשָּׁנָה כְּלָהּ. וְזֶה בְּחִינַת מַה שְּׁסוֹפְרִים הַיָּמִים, כִּי סְפִירָה הוּא בְּחִינַת מְשֻׁפָּט, שֶׁהוּא עַל פִּי מְסַפֵּר וְחֻשְׁבוֹן, כִּי הַכֹּל בְּמִסְפָּר וְחֻשְׁבוֹן, כִּי אֲזוֹ עוֹסְקִין בְּתְּקוּן הַמְּשֻׁפָּט, שֶׁהוּא בְּחִינַת מְסַפֵּר וְחֻשְׁבוֹן כַּנ"ל. וְעַל כֵּן בְּאַמַּת הַיָּמִים הַסְּפִירָה הֵם יְמֵי דִין, כַּמּוּבָא, כִּי אֲזוֹ עוֹסְקִין בְּתְּקוּן הַדִּין וְהַמְּשֻׁפָּט. וְעַקֵּר הַתְּקוּן וְהַחֲמַתָּקָה עַל יְדֵי תְּמִימוֹת וּפְשִׁיטוֹת וְאַמוּנָה שְׁלֵמָה כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות ר"ח ו' יב

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר שלמה יצחק אנשין הי"ו
לרגל שמחת הולדת הבן שיחי למזל טוב

ל"ג בעומר

טועמיה

ענינא דיומא

שְׂמִיחָה גְדוּלָה

וְעַל כֵּן נִסְתַּלַּק רַבֵּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי בְּל"ג בְּעוֹמֵר, וְנִזְהָגִין
בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל לַעֲשׂוֹת שְׂמִיחָה גְדוּלָה בְּהַלּוּלָא דִּילֵיהּ,
מַה שְׁלֵכְאֻרָה הִיא רְאוּי לְבָבוֹת וְלִהְצַטֵּיעַר מְאֹד עַל
הַסְתַּלְקוּתוֹ.

אָךְ בּוֹדֵאי מְנַהֵג יִשְׂרָאֵל תּוֹרָה, כִּי כָּל הַשְׂמִיחָה הִיא מַה
שְׂזֻכֵינוּ שְׁהִיָּה צְדִיק וְקָדוֹשׁ כְּזֶה שְׁגָלָה תּוֹרָה נוֹרָאָה
כְּזֹאת וְתִקֵּן תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה בְּתוֹרָתוֹ הַקָּדוֹשָׁה, עַד שְׁעַל
יְדֵי זֶה אָנוּ בְּטוּחִים שְׁלֵא תִשְׁכַּח הַתּוֹרָה מִפִּי זְרַעֵנוּ.
וְזֶה נֶאֱמַר דִּיקָא עַל יְדֵי הַסְתַּלְקוּתוֹ, שְׂאֵז דִּיקָא תִקֵּן
הַפְּגָם שֶׁל תַּלְמִידֵי רַבֵּי עֲקִיבָא שְׁמַתוּ קֹדֶם זְמַנָּם. וְגָלָה
אֵז הָאֲדָרָא זוּטָא, מְלַבֵּד מַה שְׁגָלָה כָּל יְמֵי חַיָּו הָאֲדָרָא
רְבָא וְסַפְרָא דִּצְנִיעוּתָא וְכָל סַפֵּר זֶהר תְּקָדוֹשׁ, שְׁעַל יְדֵי
כָּל זֶה הַמְּשִׁיב תְּקוּנִים כְּאֵלֶּה שְׂבִכָּל דוֹר וְדוֹר עַד
הַסּוֹף כָּל מִי שְׁיִרְצֶה לָשׁוּב יוֹכֵל לְהִתְקַרֵּב לָהּ וְיִתְבַּרְךָ
מִכָּל מְקוֹם שְׁהוּא עַל יְדֵי תִקּוּן הַצְּמִצּוּמִים שְׁתִּקֵּן בְּחַיָּו
וּבְפֶרֶט בְּיוֹם הַסְתַּלְקוּתוֹ הַקָּדוֹשׁ, כִּי גְדוּלִים צְדִיקִים
בְּמִיתָתוֹ יוֹתֵר מִבְּחַיָּיהֶם.

ליקוטי הלכות תפילת המנחה ז' נז

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יונה גברוצקי הי"ו
לרגל שמחת החאלאקע לבנו יוסף אריי שיחי

ל"ג בעומר

טועמיה

ענינא דיומא

דריכת הקשת בל"ג בעומר הוא סגולה לבנים.

ספר המידות בנים סג

ובל"ג בעומר נסתלק רבי שמעון בר יוחאי ואז מתחיל להתנוצץ ההארה והקדשה של שבועות שהוא בחינת התעוררות השנה התחדשות המחין.

ועל כן אז הוא הלולא רבא דרבי שמעון בר יוחאי שהוא בחינת התעוררות השנה בחינת עיר וקדיש כנ"ל, כי רבי שמעון בר יוחאי הוא קשת הברית כמבאר בדברי רבותינו זכרונם לברכה שבשביל זה לא נראה קשת בימיו כי הוא בעצמו היה בחינת קשת שבשביל זה נוהגין לדרך הקשת בל"ג בעומר.

וקשת הוא בחינת תקיעה שברים תרועה שסימנם קשת (כמובא, וכמבאר בדברי רבנו זכרוננו לברכה במקום אחר) שהם כלליות הקולות של השופר שהוא בחינת התעוררות השנה כנ"ל:

ליקוטי הלכות נזיקין ג' ו

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר אליהו קירשבוים הי"ו
להודות ולהלל להשי"ת על כל הטוב והחסד

עניינא דיומא

טועמיה

ל"ג בעומר

זֶה עֵקֶר שְׂמִיחָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ

וְזֶהוּ בְּחִינַת עֵצִים הַשְּׂמִיחָה שֶׁל הַלּוּלָא רַבָּא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי שְׁעוֹשִׁין בְּל"ג בְּעֹמֶר וְכוּ', כִּי אֵין שְׂמִיחָה לְפָנָיו יִתְבַּרַךְ כְּמוֹ בַּעַת שְׂמִיחֲזִירִין אֱלִיו יִתְבַּרַךְ נְדָחִים דְּהֵינּוּ כְּשִׂמְחֲזִירִין בְּתִשׁוּבָה אֶת הַרְחוּקִים מְאֹד לֵה' יִתְבַּרַךְ כִּי ה' יִתְבַּרַךְ חֲפִיץ חֶסֶד הוּא וְהוּא צוּפֵה לְרָשָׁע וְחֲפִיץ בְּהַצְדִּיקוֹ. וְכֹל זְמַן שֶׁהָאָדָם רְחוּק מִמֶּנּוּ יִתְבַּרַךְ בְּעוֹנוֹתָיו צָר לוֹ מְאֹד, כְּבִיכּוֹל, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, בְּכֹל צָרְתָם לוֹ צָר. וְעֵקֶר הַצָּרָה הִיא צָרַת הַנַּפְשׁ שֶׁרְחוּקָה מֵה' יִתְבַּרַךְ, כְּמִבְּאֵר בְּמָקוֹם אַחֵר, כִּי ה' יִתְבַּרַךְ חוֹשֵׁב מַחְשְׁבוֹת לְבַל יִדַּח מִמֶּנּוּ נְדָח.

וְעַל כֵּן עַל יְדֵי שֶׁהַצְדִּיק מַעֲלָה וּמִתְקַן כְּמָה נְשִׁמוֹת יִשְׂרָאֵל וּמִחְזִירֵם אֱלִיו יִתְבַּרַךְ עַל יְדֵי זֶה נְגֻדְלַת הַשְּׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד כְּמוֹ שְׂמִיחֲזִירִין לְהַמְלִיךְ אֶת בְּנוֹ שְׁגִרְשׁוֹ מֵעַל פָּנָיו בְּעוֹנוֹתָיו, וְעַל יְדֵי שֶׁנִּתְרַחַק קִלְקַל בְּכֹל פַּעַם בְּיוֹתֵר מִחֲמַת שְׁנֵפֶל בְּדַעְתּוֹ עַל יְדֵי שֶׁרָאָה גְדֹל רְחוּקוֹ מֵהַמְלִיךְ עַד שֶׁטָּעָה וּנְדָמָה בְּדַעְתּוֹ שֶׁהַמְלִיךְ הַרְחִיקוֹ לְעוֹלָם, וְלֹא הָיָה מְצַפֶּה שִׁישׁוּב עוֹד אֶל הַמְלִיךְ, כְּמוֹ שְׂכַתוֹב, לֹא יֵאֱמִין שׁוֹב מִנֵּי חֶשֶׁךְ. וּבְאַמֶּת יֵשׁ לְהַמְלִיךְ צָעַר גְּדוֹל בְּכֹל עֵת וְזוֹכֵר אֶת בְּנוֹ הַרְחוּק בְּכֹל עֵת. וְכִשְׁנִמְצָא אֶחָד שְׂמִרְחָם עַל הַמְלִיךְ וְעַל בְּנוֹ וְהוֹלִיךְ אֶל הַמָּקוֹם הַמְּזוּהָם שְׁנֵפֶל לְשֵׁם וּמְרִמּוֹ לוֹ רְמִזִּים וּמִתְנַהֵג עִמּוֹ בְּחֻכְמָה נְפִלְאָה פְּלֵא וְהַפְּלֵא עַד שֶׁמְכַנְּסִים בּוֹ הַרְהוּרֵי תִשׁוּבָה וּמִחְזִירוֹ אֶל הַמְלִיךְ, כְּמָה שְׂמִיחָה וְתַעֲנוּג גוֹרֵם אֶל הַמְלִיךְ עַד אֵין שְׁעוֹר.

כִּי זֶה עֵקֶר שְׂמִיחָתוֹ וּגְדֻלָּתוֹ וְתַעֲנוּגָיו וְשַׁעֲשׂוּעָיו שֶׁל הַמְלִיךְ יִתְבַּרַךְ כְּשִׂמְחֲזִירִים אֱלִיו הַרְחוּקִים מִמֶּנּוּ, כְּמוֹ שְׂאִיתָא בְּזֵהָר כַּד אָתִי יִתְרוֹ וְאָמַר כִּי עָתָה יִדְעָתִי וְכוּ' כַּדִּין אֶסְתְּלִיק וְאֶתִּיקַר שְׂמָא דְקֻדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא עָלָא וְתַתָּא. וְזֶהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה הַגְּדוּלָּה שֶׁל הַלּוּלָא דְרַבֵּי שְׁמַעוֹן בַּר יוֹחָאי בְּיוֹם הַסְתַּלְקוּתוֹ הַקְדוּשׁ בְּל"ג בְּעֹמֶר שְׁאֵז עוֹלִין וְנִתְתַקְנִין וְחוֹזְרִין בְּתִשׁוּבָה כְּמָה רְחוּקִים שְׁזָהוּ בְּחִינַת הַשְּׂמִיחָה עַל קְבְרֵי הַצְדִּיקִים אֲמֵתִיִּים כַּנ"ל. שְׁעַל יְדֵי זֶה נְגֻדְלַת הַשְּׂמִיחָה מְאֹד מְאֹד כַּנ"ל:

ליקוטי הלכות נזיקין ג' ו

ל"ג בעומר

טועמיה

ענינא דיומא

מְקוֹרוֹת הַשְּׂמִיחָה

וְהַחִיתָנוּ בְּזֶה שְׂאֵתָה פְתַבְתָּ לִי שְׂהֵייתָם שְׂמִיחִים בְּמִירוֹן
אֶצֶל אֹר צְדִיקִים יִשְׂמַח, כֵּן יִהְיֶה נִמְשָׁךְ עֲלֵיכֶם
וְעַלִי הַשְּׂמִיחָה תָּמִיד מִמְקוֹרוֹת הַשְּׂמִיחָה – חֲדֵי רַבִּי
שְׂמִיעוֹן.

וְתַחֲיוּ עֲצֻמְכֶם בְּכָל עֵת שְׂפָרוּךְ הַשֵּׁם סְפָרֵי רַבְּנֵינוּ ז"ל
וְתִלְמִידוֹ הַקְּדוֹשׁ הֵם מִנְּחִים אֶצְלָכֶם עַל הַשְּׂלָחוֹ,
וְלַפְעָמִים כְּמַעַט בְּכָל יוֹם אֵתֶם לוֹמְדִים אוֹתָם – חֲדוּשִׁים
כְּאַלְהָה, וְתַעֲיִנוּ בְּתַי מוֹהַר"ן מְעַלֵּת תּוֹרָתוֹ וְסִפְרֵי הַקְּדוּשִׁים
סִימָן ל"ז.

וְאֵנוּ צְרִיכִין לְקַבֵּעַ בְּכָל יוֹם אֵיזָה שְׂמִיחָה עַל זֶה
בְּקַבְּיעוֹת, וְאֵין אָנוּ צְרִיכִים לְבַלְבֵּל דַּעֲתָנוּ מִהַמְּחֻלְקֵת
וְהַבְּזִיוֹנוֹת כִּי מִמְדַּבֵּר מִתְּנָה, כִּי כֵן הִמָּה הָיוּ, אִם הָיוּ זוֹכִין
לְטוֹב כְּזֶה, וְהַמְּחֻלְקֵת מִגְּבִיָּה וּמִרִים אֵת הָאָדָם.

וְהַעֲקָר שְׂיַעֲזֹר הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ שְׂלֵא יִהְיֶה חֶסֶד וְשָׁלוֹם פְּרוֹד
בֵּינֵינוּ, וְאַפִּילוּ עַל זֶה אֵין אָנוּ צְרִיכִין לְלַמֵּד אֶפִּילוּ מִמֵּי
שְׂטוּעָה בְּזֶה, כִּי אֶחָד הָיָה אֲבָרְהָם וּמְדַתוֹ הִיָּתָה חֶסֶד.

נתיב צדיק קטו

עניינא דיומא

טועמיה

ל"ג בעומר

מעשי רבי שמעון

אָתְמוֹל לְפָנוֹת עָרַב תְּהִלָּה לְאֵל בָּאתִי מֵהַלּוּלָא קְדִישָׁא, בְּנֵי שִׁיחֵי מָה אוֹכֵל לְשַׁעַר לָכֶם גְּדֹל יִקְרַת הַדְּבָר הַזֶּה, אֲבָרְךָ בְּכֹל לִבִּי לְהַשִּׁים יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר עַד כֹּה עֲזַרְנִי, סִי אִיז א פִּינֵעַ חֲתָנָה מְעַן מַעַג פֶּאָרִיז (זוהי חֲתָנָה יְפֵה רֵאיוּ לְנִסְע) מֵאַרְבַּע פְּנוֹת הָעוֹלָם לְרֵאוֹת הָעֲנָנִין הַזֶּה, וְגִדֹל תִּקְוָה הָאֱמוּנָה קְדוּשָׁה שִׁישׁ לְכֹל אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל שִׁיחֵי בְּזָה, בָּאִים אֲנָשִׁים מִקְצֵה אֲרָצוֹת וְגַם מִטְּשַׁעֲרִקְסִיעַ הָיוּ כַּמָּה אֲנָשִׁים מְכַבְּדִים, וּמְפָזְרִים הוּן רַב, וְאִינֶם בּוֹכִים כֹּלֵל רַק שְׂמֵחִים כֹּל הַלֵּילָה וְתַכְף בְּבִקְרָה נוֹסְעִים לְדַרְכֵם וְכו'.

מָה אָמַר לָכֶם. לֹא הָאֱמֻנָתִי כִּי יִסְפָּר לִי אִם לֹא רָאִיתִי בְּעֵינַי. נָסְעוּ אֲנָשִׁים וְנָשִׁים וְטָף גַּם יוֹנְקֵי שָׂדִים. וְהִגְשַׁם שֶׁטֶף אוֹתָם, וְכֹל הַדְּרֹךְ הַזֶּה מָלֵא שְׂמֵחָה לְגִדֹל חֲבִיבוֹת הַדְּבָר הַזֶּה, וְטָרַם בָּאוּ לְשֵׁם כְּבָר נָסְעוּ קִצַּת פְּרַעֲנִיקִין וְהָיָה מְקוֹם לְכִנֶּס לְתוֹךְ הַמְדָּרֶשׁ. וּמִקְדָּם אָמַר כֹּל אֶחָד כֹּל מָה שֶׁבְּלִבּוֹ וְשִׁפְכוּ הַרְבֵּה דְמַעוֹת מִקִּירוֹת לְבָם.

וְאַחַר כֵּן בְּעֲזַרַת הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ גְּדֹלָה הַשְּׂמֵחָה עַד לְשָׁמַיִם קְלִינְעֻט וּפֶאָק (קְלִרִינֵט וְתַף). וְכֹלֵם בְּפִיהֶם מְזַמְרִים נְגוּנִים נְפִלְאִים. וְהַיְלָדִים מִתְגַּלְחִים שְׂקוֹרִין פֶּה חֲאֵלְאִיקִין. וְהָעֲנָנִין הַזֶּה הוּא דְבָר נְפִלְאָה, כִּי יֵשׁ לָהֶם שִׁירִים לָזֶה וּמְרַקְדִים עִם הַיְלָדִים בְּתַנּוּעוֹת נְפִלְאִים. מִמָּשׁ כִּלְתָה נְפִשִׁי בְּנוֹעַם הַדְּבָר הַזֶּה, וְהַיְלָדִים דְּפֶה הֵמָּה מְחַכְּמִים נְפִלְאִים לֹא נִרְאָה כְּזֹאת.

הַכֹּל עִם אִיז א (וְהוּ) עֲנָנִין נְפִלְאָה, מַעֲשֵׂי רַבִּי שְׁמַעוֹן. וְאַנְכִי תְּהִלָּה לְאֵל זְכוּתִי לְעַמּוּד אֶצֶל הַצִּיּוֹן מִמָּשׁ וְאַמְרַתִּי הַתְּפִלָּה הַקְּדוּשָׁה שֶׁלָּנוּ שְׁנַתִּי־סֻדָּה עַל תִּקְוָה קְדוּשָׁתוֹ. וְנִשְׂאֵתִי עֵינַי לְמָרוֹם וְנִתְתִּי שִׁבַּח וְהוֹדִיָּה לְפָנָיו יִתְבָּרַךְ אֲשֶׁר אִישׁ בְּעַרְכִּי יִזְכֶּה לְעַמּוּד בְּיוֹם הַזֶּה עַל צִיּוֹן שְׁלוֹ הַקְּדוּשָׁה. וּפְרַשְׁתִּי שִׁיחֵי מִקִּירוֹת לִבִּי, וְזָכַרְתִּי כֹל הַנְּפִשׁוֹת הַנִּרְשָׁמִים אֶצְלִי וְאַחַר כֵּן רִקְדַתִּי בְּרוּךְ הַשֵּׁם הַרְבֵּה בְּשְׂמֵחָה לְבָבִי וְכו'.

מכתב ר"י בן מוהרנ"ת בסוף עלים לתרופה

נתרם לעורך את אנ"ש להתפלל שלא ינוח שבט הרשע על
הילולת הרשב"י - ונוכה לאכול ולשתות ולשמוח בשמחתו

ענינא דיומא

טועמיה

ל"ג בעומר

וַיֹּאכְלוּ שָׁם דִּיקָא

זוה בחינת ל"ג בעומר. שעקר השמחה אז היא שנסתלק רבי שמעון בר יוחאי שהשאיר השארת דעת קדוש כזה בעולם שהוא ספר הזהר הקדוש. שעל ידי זה יפקון מן גלותא כמו שדרש על הפסוק, כי לא תשכח מפיו זרעו וכו'. ועל כן סוד זה מרמז בפסוק, ויאכלו שם על הגל, בחינת גל עד, פמובא בכתבי האר"י ז"ל.

וזהו, ויאכלו שם דיקא, כי על ידי האכילה של יעקב ובניו הצדיקים, על ידי זה המשיכו הארת הרצון שהוא בחינת הארת השארת הדעת של הצדיק, שזהו בחינת הסתלקות רבן שמעון בר יוחאי בל"ג בעומר, שהשאיר דעת כזה בעולם שעקרו נמשך על ידי הארת הרצון בשעת האכילה דיקא, ועל כן ויאכלו שם על הגל ויאכלו דיקא פנ"ל.

ליקוטי הלכות פדיון בכור ה' יז

ל"ג בעומר

טועמיה

ענינא דיומא

אֲשֵׁרֵי חֶלְקָם שֶׁל הַבָּאִים בְּתוֹךְ שְׂאֵר כָּלֵל יִשְׂרָאֵל

הנה העיר ה' את רוחי בענינא דהילולא רבא של רשב"י זצ"ל כי גם האנשים הבאים על ההלולא הנ"ל והם עיפים ויגעים ושוכבים על הארץ ואינם אומרים כלל תחנה ובקשה גם כן נקראים בני הלולא וגם הם נרשמים עם כל הצטרכותם בגשמיות ורוחניות לפני אדונינו בר יוחאי זצ"ל לפעל לפני ה' יתברך ישועות גם עליהם כי כמו אצל חתנה בגשמיות באים קרובים ורעים לשמח החתן וכלה ויש שבאים לשמוח בעצמם ויש שבאים לראות השמחה ונוח בעיניהם השמחה וכלם נקראים בשם בני החתנה.

וכל שכן כאן כל אחד ואחד בא בטירחא גדולה ורבים בחסרון פיס וידוע דברי רבי שמעון ביותר צריך הכתוב לזרז במקום שיש חסרון פיס וקצת כמעט במסירת נפש ממש בודאי אשרי חלקם של הבאים בתוך שאר כלל ישראל כי הם שלוחים של כל ישראל להיות כל ישראל נושעים בה' תשועת עולמים בזכות הצדיק הקדוש רשב"י זצ"ל כמאמר חז"ל כדאי רבי שמעון לסמך עליו וכו'.

ענג שבת אמור

כמבאר בלשון לע"ז רמז עמקות פונתו...
(ליקוטי הלכות מילה ד')

טוּעַמִיָּה

לְשׁוֹן רַבֵּנוּ ז"ל

רַבֵּנוּ ז"ל אָמַר:

אִמְאֵל

אִז מַע וְוִיל נִישְׁט

לִיידִין אַבִּיסֵל

לִיידִט מַעַן

אַסאַךְ

~ תרגום ~

לְפַעַמִּים

כְּשֶׁאֵין רוֹצִים לְסַבֵּל מַעַט

סוֹבְלִים הַרְבֵּה

אוֹצֵר נַחֲמֵנִי מ"ה

עמוד זה נתרם ע"י הר"ר יעקב ווייספיש הי"ו
לרגל שמחת הבר מצוה לבנו עקיבא שיחיי למזל טוב

זמני שבת קודש פרשת אמור

אין לסמוך על הזמנים בצמצום	ירושלים וביתר	בית שמש	בני ברק	מירון וצפת	מודיעין עילית	הר יונה	אומין	ניו יארק
הדלקת הנרות	6:47	6:46	7:03	6:48	6:56	6:47	7:57	7:34
שקיעה ערב שב"ק	7:26	7:25	7:25	7:28	7:25	7:27	8:19	7:56
חצות הלילה	1:50	1:51	1:53	1:52	1:51	1:52	2:59	2:29
עלות השחר	4:30	4:31	4:30	4:25	4:30	4:26	3:33	4:14
עטיפת הטלית	4:55	4:56	4:56	4:51	4:56	4:52	4:14	4:45
נין החמה	5:50	5:50	5:50	5:47	5:50	5:47	5:32	5:49
סוף זמן קר"ש מג"א	8:21	8:22	8:21	8:18	8:21	8:19	7:55	8:19
חצות היום	12:36	12:37	12:37	12:35	12:36	12:35	12:56	12:53
שקיעה יום שב"ק	7:27	7:26	7:25	7:29	7:26	7:27	8:20	7:57
צאת השבת	8:02	8:03	8:04	8:04	8:04	8:03	9:16	9:09
צאה"ש 72 דק'	8:39	8:38	8:38	8:41	8:39	8:40	9:33	

כללים: הדלה"נ בירושלים וב"ש מירון והר יונה 40 דק', במודי"ע 30 דק', בב"ב והו"ל 22 דק'. שקיעת החמה בא"י בגובה, באומן ובחו"ל במישור. חצות הלילה שש שעות שוות מוצאה"כ בנינוים לפי האופק (כ-6.5 מע'). עלות השחר (72 ע"פ מע') 16.1 מע'. עטיפת הטלית 11.5 מע'. ניין החמה במישור כנהוג. סווק"ש (מג"א כנהוג) מעלונה"ש 16.1 מע' עד צאה"כ בנינוים לפי האופק. צאת השבת בצאת כוכבים קטנים (רצו) 8.5 מע'.

הרוצה ליטול חלק בזכות ההדפסה וההפצה, וכן הרוצה לקבל הגליון

יפנה לטעל. 0548528284 (toameobreslev@gmail.com)

כמו"כ ניתן לתרום ב'נדריים פלוס' שלוחה 2450 עבור 'טועמיה חיים זכו - ברסלב'

לוח הלימודים היומיים לשבוע הבא פרשת בהר בחקותי

יום ראשון	יום שני	יום שלישי	יום רביעי	יום חמישי	יום שישי	שבת קודש
ל	מ	מא	מב	מג	מד	מה
צב:	צג.	צג:	צד.	צד:	צה.	צה:
קסה	קסו	קסז	קסח	קסט	קע	קעא
שסא	שסג	שסה	שסז	שסט	שעא	שעג

👉 תורה ס"ב – ויסב אלקים 👈

התורה הזמנית